

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnje Bosne

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 015772 21 U

Novi Travnik: 20.12.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Senad Begović, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Erme Jusić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužiteljice S.S. iz F., zastupana po punomoćniku Asifu Plećan, advokat iz Sarajeva, protiv tuženog Federalni zavod za penziono/mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja broj: FZ 3/8/1-35-2-99-7/19 MB/OB 1218591695 od 17.09.2021. godine, u upravnoj stvari ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2021. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neutemeljena.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja direktora Kantonalne administrativne službe u Travniku, broj MB/OB 1218591695 od 01.04.2021. godine kojim tužiteljici nisu priznata prava iz invalidskog osiguranja.

Pravovremeno podnesenom tužbom tužiteljica je kod ovog suda protiv osporenog upravnog akta pokrenula upravni spor. Tužbu podnosi zbog nepotpuno utvrđenih činjenica iz kojih je izveden nepravilna zaključak. Tužbom se prigovara da tuženi nije primijenio član 8. Zakona o upravnom postupku jer tužiteljici nije omogućeno da učestvuje u postupku, a nije primijenjen ni član 141. Zakona jer tužiteljici nije omogućeno kao stranci da se izjasni o činjenicama koje je u toku postupka prikupio. Prigovora se i povredi članka 7. Zakona jer je nepotpuno utvrđeno činjenično stanje time što nije u potpunosti utvrđeno zdravstveno stanje tužiteljice jer je ista invalid II kategorije čije se zdravstveno stanje se pogoršalo. U konačnom predlaže da se tužba uvaži osporeno rješenje poništi i predmet vrati na ponovno rješavanje.

Tuženik je podnio odgovor na tužbu. U pismenom podnesku broj FZ 3/8/1-35-2-99-11/19 MB/OB 1218591695 od 24.11.2021. godine Federalni zavod za MIO/PIO ističe da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon, niti lični interes tužiteljice zasnovan na zakonu, zbog čega ostaju kod rješenja u cijelosti, te predlažu da se tužba odbije.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima /"Službene novine F BiH" 9/05/, pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Cijeneći zakonitost osporenog akta sud je zaključio da je postupak koji je prethodio donošenju prvostupanjskog rješenja pravilno proveden, da je rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, da je činjenično stanje koje je bilo odlučno za rješavanje ove upravne stvari, potpuno i pravilno utvrđeno i da je na takvo činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo, te da je tuženi ispravno postupio kada je žalbu tužitelja odbio pozivajući se na odredbu čl. 237. Zakona o upravnom postupku (Sl. novine F BiH br. 2/98 i 48/99).

Iz sadržaja predmeta proizlazi da je zahtjev za ostvarivanje prava iz mirovinsko/penziono i invalidskog osiguranja zajedno sa medicinskom dokumentacijom tužiteljica podnijela tuženom dana 01.02.2021. godine. Postupajući po ovakvom zahtjevu prvostupanjski organ je pribavio nalaz, ocjenu i mišljenje prvostupanjskog stručnog organa broj ORS-P-MO-868/21 od 17.03.2021. godine sa kojim se suglasio i drugostupanjski organ svojim nalazom br. ORS-DOV-P-SA-590/21 od 02.08.2021. godine kojim je utvrđeno da kod tužiteljice invaliditet ne postoji za posao konobar-servirka. Temeljeći svoje odluke na ovakvim nalazima i mišljenjima prvostupanjski organ svojim rješenjem OB 1218591695 broj FZ9/2/1-35-2-197250-12/18 od 01.04.2021. godine tužiteljici ne priznaje prava iz invalidskog osiguranja, a postupajući po žalbi na prvostupanjsko rješenje drugostupanjski organ svojim rješenjem od 17.09.2021. godine žalbu odbija.

Po nalaženju ovog suda, u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja odlučne činjenice od kojih ovisi pravilno rješenje predmetne upravne stvari utvrđene su na temelju potpuno suglasnih nalaza, ocjena i mišljenja nadležnih stručnih organa za ocjenjivanje radne sposobnosti u oblasti mirovinskog i invalidskog osiguranja u prvom i drugom stupnju, na osnovu kojih je sukladno odredbama čl. 48. Zakona o mirovinskom/penzijskom i invalidskom osiguranju (Sl. novine F BiH br. 13/18) doneseno osporeno rješenje. Objektivnost tako utvrđenih odlučnih činjenica koje se ogledaju u tome da je i od strane prvostupanjske, kao i drugostupanjske liječničke komisije, tužiteljica neposredno pregledana, izvršen je uvid u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju, i nakon toga utvrđeno da kod tužiteljice invaliditet ne postoji.

Naime, Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, Odjeljenje za drugostupanjski postupak Sarajevo je, nakon izvršenog pregleda i uvida u cjelokupnu dokumentaciju donio svoj nalaz, ocjenu i mišljenje broj ORS-DOV-P-SA-590/21 od 02.08.2021. godine. U tom nalazu, ocjeni i mišljenju navedene su uspostavljene dijagnoze, te se daje nalaz, ocjena i mišljenje da su pravilni nalaz, ocjena i mišljenje POV-ORS-P-MO-868/21 od 17.03.2021. godine i da su sa istim suglasni, a to je da invalidnost ne postoji za posao konobar-servirka. U obrazloženju se navodi da je konstatirano stanje utvrđeno neposrednim pregledom, uvidom u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, kao i novo priloženu medicinsku dokumentaciju, nije izraženo do te mjere da ne bi mogla obavljati svoj posao-konobar-servirka, a prema obrascu P3 od 29.12.2020. godine, zbog čega je pravilna ocjena POV-a. U napomeni je navedeno da je nalazom, ocjenom i mišljenjem ORS-P-ZE-5248/17 od 17.11.2017. godine utvrđena II kategorija invaliditeta za posao konobar, koji ne iziskuju težak fizički rad (dizanje tereta težih od 10 kg), često saginjanje i hodanje u većem dijelu radnog vremena.

Iz zahtjeva tužiteljice prvostupanjskom organu, iz žalbenih, a potom i iz tužbenih prigovora očigledno je da tužiteljica traži da joj se prizna pravo na invalidsku

mirovinu. Za odlučivanje o takvom zahtjevu odlučno je utvrđivanje kategorije invaliditeta podnosioca zahtjeva koja za priznavanje prava na invalidsku mirovinu, a prema odredbi člana 58. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju, mora biti I kategorije, a kod tužiteljice invaliditet nije uopće utvrđen.

U tužbi tužiteljica ponovno ističe da je invalid II kategorije, da nije došlo do poboljšanja njenog zdravstvenog stanja, nego naprotiv, da se stanje pogoršalo. Nasuprot tome, po nalaženju ovog suda nalaz, ocjena i mišljenje drugostupanjskog stručnog organa broj ORS-DOV-P-SA-590/21 od 02.08.2021. godine je sačinjen od strane stručnog organa. Ovaj stručni organ za ocjenjivanje radne sposobnosti imao je na uvidu cjelokupnu medicinsku dokumentaciju, te su bili ovlašteni da svoj nalaz, ocjenu i mišljenje daju slobodno i u skladu sa načelima medicinske nauke poštujući pravila postupka. Pored toga, drugostupanjski stručni organ kao kolektivno tijelo predstavlja najviši stručni organ za davanje nalaza, ocjene i mišljenja po pitanju radne sposobnosti u oblasti mirovinsko/penzijskog osiguranja, pa tuženi organ nije imao opravdanog razloga sumnjati u objektivnost njegovog nalaza i mišljenja.

Po nalaženju ovog suda, u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja odlučne činjenice od kojih ovisi pravilno rješenje predmetne upravne stvari utvrđene su na temelju potpuno suglasnih nalaza, ocjena i mišljenja nadležnih stručnih organa za ocjenjivanje radne sposobnosti u oblasti mirovinskog i invalidskog osiguranja u prvom i drugom stupnju, na osnovu kojih je sukladno odredbama članka 48. Zakona o mirovinskom/penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine F BiH“ br. 13/18) doneseno osporeno rješenje. Objektivnost tako utvrđenih odlučnih činjenica, koje se ogledaju u tomu da je i od strane prvostupanjske kao i drugostupanjske liječničke komisije tužiteljica neposredno pregledana, izvršen je uvid u cjelokupnu medicinsku dokumentaciju, kao i u novo priloženu medicinsku dokumentaciju i nakon toga utvrđeno da kod tužiteljice invalidnost ne postoji, odnosno da nije izraženo do te mjere da ne bi mogla obavljati svoj posao konobar-servirka.

Tom prilikom je tužiteljica također imala mogućnost aktivnog učestvovanja u postupku, na način da je mogla iznijeti sve okolnosti koje je smatrala bitnim za donošenje odluke liječničke komisije i priložiti svu medicinsku dokumentaciju koju je smatrala relevantnom za donošenje odluke.

Drugostupanjska liječnička komisija svoj stručni nalaz i mišljenje je dala shodno Pravilniku o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja („Sl. novine F BiH“ br. 6/10).

Kada se ima u vidu da je nalaz i mišljenje donijet od strane nadležnog i ovlaštenog Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo sačinjenog od dva odnosno tri člana komisije specijalista medicine rada, neuropsihijatra i psihijatra i da se tužbom ničim konkretno, osim navodima da je tužiteljici nije omogućeno učešće u postupku, ne ukazuje u čemu se ogleda pogrešna ocjena zdravstvenog stanja i radne sposobnosti tužiteljice sa stručno medicinskog stajališta. Upravo činjenica da je ocjena zdravstvenog stanja tužiteljice izvršena od strane prvostupanjske i drugostupanjske liječničke komisije Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo kao nadležnog i ovlaštenog tijela za postupanje u predmetima ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja i da su u okviru toga donijeti nalazi, ocjene i mišljenja za koje ovaj sud ne nalazi da su manjkavi, niti se to tužbom

osnovano prigovara. Ovo i iz razloga što je tužiteljica prilikom sačinjavanja i prvostupanjskog i drugostupanjskog nalaza i mišljenja, neposredno pregledana od strane članova komisije uz predočavanje cjelokupne medicinske dokumentacije kojom raspolaže i koja je kao takva naznačena i precizirana u oba nalaza.

Člankom 102. Zakona o mirovinskom/penzijskom i invalidskom osiguranju je propisano da se postojanje invalidnosti osiguranika i nesposobnosti člana obitelji, kao uvjeta za ostvarivanje prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja, utvrđuje Institut, u skladu sa propisima o medicinskom vještačenju zdravstvenog stanja i tom zakonu. Stavom 2. istog članka je propisano da Institut uređuje postupak ocjenjivanja radne sposobnosti, utvrđivanje invalidnosti osiguranika i nesposobnosti člana obitelji, obim i sadržaj medicinske dokumentacije potrebne za vještačenje, nalaze, ocjene i mišljenja koje mogu donijeti organi vještačenja, definicije nalaza, ocjena i mišljenja, sadržaj obrazaca nalaza, ocjene i mišljenja, kao i postupak revizije i kontrole nalaza, ocjene i mišljenja.

Dakle, prednjim zakonskim odredbama izričito je propisano da u slučaju, kada je za rješavanje o pravu iz mirovinskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invaliditet i potpunu nesposobnost za privređivanje, nosilac osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta za medicinsko vještačenje, slijedom čega se može zaključiti da, za odlučivanje o pravima tužiteljice iz invalidskog osiguranja, kao što je to slučaj i u ovom predmetu, jedini nadležan i ovlašten za utvrđivanje zdravstvenog stanja podnosioca zahtjeva jeste Institut za medicinsko vještačenje Sarajevo.

Tužitelj neutemeljeno ukazuje na povredu članka 8. Zakona o upravnom postupku da mu u postupku nije omogućeno da iznese sve činjenice i okolnosti koje su važne za donošenje rješenja o utvrđivanju II kategorije invaliditeta zbog profesionalne bolesti, jer upravo iz navedenih nalaza proizlazi da je tužiteljica oba puta neposredno pregledana od strane obje liječničke komisije, da je tom prilikom imala mogućnost, koju je i iskoristila, da i liječničkoj komisiji predoči svu svoju medicinsku dokumentaciju u koju su izvršili uvid, i na temelju neposrednog pregleda, ali i postojeće medicinske dokumentacije, kao i novo priložene medicinske dokumentacije, utvrdili da kod tužiteljice ne postoji invaliditet. Tom prilikom je tužiteljica također imao mogućnost aktivnog učestvovanja u postupku, na način da je mogla iznijeti sve okolnosti koje je smatrala bitnim za donošenje odluke liječničke komisije.

Na isti način se cijeni i prigovor povrede članka 141. Zakona o upravnom postupku, jer je tužiteljica imala mogućnost aktivnog učešća u postupku i bila je upoznata sa rezultatima postupka. Dakle, tužiteljici je omogućeno učešće u upravnom postupku na način da je upućena na pregled pred Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja, gdje je imala mogućnost aktivnog učešća što je i iskoristila na način da je neposredno pregledana, što je bila u mogućnosti predočiti i novu medicinsku dokumentaciju. Osim toga, tužiteljica je u tijeku postupka blagovremeno upoznata sa sadržajem pomenutih nalaza i mišljenja i to kroz obrazloženje odluka organa uprave.

Stoga je osporeno rješenje je doneseno na osnovu pravilne ocjene provedenih dokaza, a u skladu sa odredbom Zakona o upravnom postupku i uz pravilnu

primjenu člana 58. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te članka 47. Pravilnika o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja.

Iz ranije navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić